

muligen vanskeliggjøre Lovforslagets Gjenmø-
relse ved denne Leilighed. Naar de Herrer vil-
le erindre, at dette Lovforslag, saa ubetydeligt
som det endog kan synes at være, dog er af den aller-
største Betydning for de Paagjældende — og jeg
kan foreskifte om, at for Mange af dem som jeg
repræsenterer, er det et ligefrem Livsspørgsmaal
— saa vilde De se, at der for mig har kunnet
være Anledning til at nære store Betæneligheder
ved at gaa ind paa en saadan Udvidelse af Lov-
forslaget, som kunde bringe det i Fare, og dette
har for mig været Anledning til at stemme imod
Ændringsforslaget ved 2den Behandling. Den
høitærede Minister har imidlertid lagt saa megen
Vægt paa at faae det gennemført, og paa
at faae det gennemført strax, at jeg
tror, at saaledes som Sagen nu staar, vil Æn-
dringsforslagets Vedtagelse fremme og sikke Lov-
forslagets Gjenmørelse, navnlig da den høit-
ærede Minister — hvis jeg har forstaaet ham ret
— under den Forhandling som han førte med
Udvalget, har udtalt sig derhen, at hvis man
vilde gaa ind paa denne Forøgelse af Premier-
lieutenanternes Lønning, saa vilde han modsætte
sig enhver yderligere Udvidelse af Lovforslaget.
Disse Omstændigheder have bragt mig til nu ved
3die Behandling at vilde stemme for dette Æn-
dringsforslag, og jeg skal opfordre ærede Medlem-
mer, som muligvis forrige Gang stemte derimod,
til nu at stemme derfor.

B. Solm: Man kan gjerne være enig
med de Herrer i, at det var ønskeligt, om disse
Mænd kunde faae en forbedret Lønning, men man
maa vel mindes, at dette Lovforslag, da det kom
ind til os her i Thinget, kun handlede om Under-
officerer, inebens Bestemmelse om Premierlieute-
nanterne senere ere komne til. Det ærede Mem-
ber for Færøerne (Barentsen) udtalte igaar, at
jeg havde sagt, at jeg ikke holdt saameget paa den
formelle som paa den reelle Side af en Sag, og
dette vil jeg ogsaa udtale nu. Det er ikke af
formelle Hensyn, at jeg er imod Forslaget, men
det er, fordi jeg, naar vi nu give baade Lieute-
nanter og Underofficerer Lønningsforbedring, næsten
ikke veed, hvad vi skulle have at bestille, naar vi
faae den virkelige Lønningslov for. Jeg kan hel-
ler ikke rigtig erkjende, at det kan siges at være
et Livsspørgsmaal for adskillige af Premierlieute-
nanterne at faae dette Tillæg, thi hvis dette var
Tilfældet, vilde det forundre mig, at den høit-
ærede Krigsminister ikke ligesaa godt havde taget
dem som Underofficererne med, da han indbragte
Lovforslaget. Det vil ses, at Udvalget ikke har
været villigt til at gaa ind paa selve Tanken,
idet man endog er gaaet noget videre, end den
høitærede Minister har forlangt med Hensyn til
Underofficererne, men man kan ogsaa gaa saa vidt,
at man er nødt til at sige stop. Jeg tror ikke,
man kan bestynde Udvalget for at have været

færrigt, da det endog er gaaet videre, end den
høitærede Minister har forlangt. Jeg skal ikke
negte, at jeg, da man var villig til at gaa ind
paa en Forbedring af Underofficerernes Lønning,
ja endog til at gaa videre, fik en Fornemmelse
af, at den høitærede Minister deri maatte kunde
finde en Grund til ogsaa at driste sig til at for-
lange noget Eignende for Premierlieutenanterne,
men heri ser jeg mig ikke i Stand til at følge
ham af de Grunde, jeg har anført. Man har
ofte haft Exempel paa, at man, naar man —
om jeg saa maa sige — havde en Trumf i Dag-
haanden, naar selve Hovedspørgsmaalet kom frem,
kunde faae en Minister til at gaa ind paa en
Tanke, som han ellers, naar man ikke havde denne
Trumf, ikke var tilbøjelig til at gaa ind
paa. Dette er min Hovedgrund til ikke
at ville gaa med til Ændringsforslaget.
Jeg kan ikke erkjende, at Tjenesten, saaledes som
der blev sagt af det ærede Medlem for Færøerne
(Barentsen) lider derved, og jeg begrundet
dette paa en Udtalelse, som kom fra den
Minister, der i sin Tid indbragte den bestaaende
Lønningslov her i Thinget. Jeg kan ikke huske
ordret hvad han udtalte, men jeg husker, at da der
blev indbragt Forslag for Thinget om forbedret
Lønning for Lieutenanterne, udtalte den daværende
Krigsminister sig derimod, fordi han fandt, at
at man skulde være meget varsom med at give
unge Mænd for høie Lønninger. Nu hører man
fra en anden Side her i Salen, at de Lønninger,
man dengang vedtog, vare af en saadan Beskaffen-
hed, at endog Tjenesten skulde lide derved, ja det
ærede Medlem for Færøerne gif endog saa vidt,
at han sagde, at de bevistlig ikke kunne leve deraf.
Jeg skal ikke negte, at saadanne Udtryk egentlig
ikke egne sig til at anbefale Vedtagelsen af dette
Ændringsforslag. — Det er en anden ny Para-
graf, som er kommen ind, men som ikke fandtes
i den høitærede Ministers oprindelige Forslag;
det er den ny § 3, som handler om Officerers
kommunale Afgifter. Jeg var ligesom de to ærede
sidste Talere forhindret fra at være tilstede her
ved denne Sags 2den Behandling, og da Paragra-
fen er bleven vedtagen, har jeg ikke villet stille Forslag
om at negte den ved 3die Behandling, men dette
er atter et nyt Princip, der er ført ind i Lovfor-
slaget. Jeg tror, at man, naar der er Tale om
en Tillægslov til de gjældende Lønningsbestemmel-
ser, skal vogte sig for at føre det ene nye Princip
ind i Lovforslaget efter det andet. Hvis jeg havde
været tilstede ved 2den Behandling, vilde jeg paa
det Bestemteste have talt imod Forslaget, fordi jeg
mener, det er et Princip, som man meget skulde
vogte sig for, idet man nemlig derved stiller Of-
ficiererne fra den øvrige Del af Befolkningen,
hvad jeg finder ubehøit. Imidlertid skal jeg ikke
videre omtale denne Bestemmelse; vilde jeg have
gjort det, skulde jeg have stillet Forslag om at
fryge den, men jeg vil ikke stemme derfor, og